

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646

Polletna naročnina . . . . . L. 1.750

Letna naročnina . . . . . L. 3.500

Letna inozemstvo . . . . . L. 4.500

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXV. - Štev. 33 (1265)

Gorica - četrtek, 23. avgusta 1973 - Trst

Posamezna številka L. 80

Počitniške izkušnje

Cisto naravno je, da človek čuti potrebo po oddihu in se v času vročih dni zateče vsaj v senco skromnega gozdiča. In prav v tem stiku z naravo in v srečevanju z ljudmi pokaže človek svojo pravo podobo, svojo vzgojenost ali brezobzirnost. Kadarkoli se peljemo po prometni cesti ali stopimo v gozd, sedemo k pogrjnjeni mizi v gostinskem obratu, povsod lahko ugotovljamo, da je le preveč takih oseb, ki v svoji sebičnosti premalo ali nič ne pazijo na okolje; nič ne pomislijo na to, da s svojo brezobzirnostjo povzročajo žalost in gnus pri človeku, ki bo čez nekaj trenutkov prišel na tisti prostor.

Kakšno gnusobo srečavate ob naših cestah, kjer gre dan za dnem na tisoče domačih in tujih turistov! Ustavite se ob robu gozda, kjer je skupina ljudi v prijetni senci opravila svoj piknik! Poglejte, kaj vse na našem Krasu leže obrabljene gume, zavrženi štedilniki, posteljne blazine, razmetane konzervne škatle in papirnate servetke ter povrhu še kup razbitih steklenic!

SPOSTUJMO NARAVO

Vse hvale vredno je, da so začeli časopisi, radio, televizija in razne ustanove odločno akcijo proti onesnaženju okolja. Vsi ti glasovi izzvenevajo v en sam klic: SPOSTUJTE NARAVO! Tako n. pr. v teh dneh spet in spet beremo poziv pokrajinske uprave v Trstu, ki skupno z vsemi občinskimi upravami in letoviščarskimi ustanovami vabi vse izletnike k snagi in obzirnosti do naravnih lepote.

»Vsem turistom in izletnikom — tako se glasi poziv teh ustanov — ki se hočejo odpočiti v naravi po delovnem tednu, toplo priporočamo, naj spoštujejo naravno okolje, naj se spomnijo, da je to edinstveno naravno bogastvo, ki ga je treba izročiti nepokvarjenega našim potomcem, da ga bodo lahko tudi oni uživali. Zato se izogibajmo dejanjem, ki so pravi atentati na naravo: priziganje ognjev, odmetavanje neuporabnih predmetov, parkiranje avtov na travnikih, udiranje na zasebna polja in teptanje njiv. Turistom, ki so namenjeni onstran meje, pa ta skupni poziv priporoča, naj ne odmetavajo smeti ob robove ceste...«

Končno ta poziv tržaške pokrajine obljublja, da bodo postavljeni napis v več jeziki, ki bodo vabili vse, ki potujejo skozi tržaško pokrajino, k varstvu in spoštovanju naravnega okolja. Naj s tem v zvezi opomnim, da se je pri naši deželni vladi ustanovilo posebno deželno odbornišvo, ki bo imelo prav to nalogo, da bo ljudi navajalo in tudi oskrbelo vse potrebno za spoštovanje naravnega okolja.

BREZOBZIRNOST DO SOČLOVEKA

Vse to in druga podobna prizadevanja uradnega značaja pa bodo dosegala svoj uspeh le pod pogojem, če bomo posamezniki znali biti obzirni in altruistično čuteči. Tu se pa odpira široko polje sodelovanja z javnimi oblastmi s strani družine, šole, društvene vzgoje in samozgoje.

Ze stari poganski mislec Plutarh ugotavlja, da sicer znamo krotiti leve in tigre, svojim strastem pa dovoljujemo, da kakor divje zveri ogrožajo naše najbližje.

Brezobzirnost do človeka! To je namreč tisto najhujše pri onesnaženju našega okolja. Vsi, ki smo za to krivi, (in kdo ni nič kriv?) grešimo največ prav s tem, da ne mislimo na sočloveka. Dokler govorimo samo o zasmetenem gozdu in onesnaženem travniku, nas to nič kaj posebno ne prizadene. Če gre za zastrupljene ribe, gobe ali kako drugo živilo, smo že bolj razburjeni. Če je pa prizadet človek, nam zavre kri.

In pri čiščenju je vedno prizadet človek, naš bližnji. Če vržem papir na tla, ga bo nekdo moral pobrati. Če ti pade iz rok steklenica mleka, bo moral nekdo pobirati črepanje. Verjetno pa bo moral kdo tudi menjati gume avtokolesa, jo peljati k mehaniku, čakati, plačevati. Vsa ta nevednost bi odpadla, če bi ti, ki so

po nerodnosti to težavo povzročili, v pol minute črepanje pobrali in jih odnesli tja, kjer ne bi bile nikomur, nevarne.

Sicer pa s tako in podobno zanikrnostjo lahko povzročimo tudi hudo prometno nesrečo. Pred nekaj tedni sem se peljal po avtocesti proti Ljubljani. Prehitel me je avto z registrsko tablico Zagreb, nekaj sekund nato je v vetrobran mojega vozila priletela izpraznjena posodica sladoleda. K sreči ni bilo škode, a ustrašil sem se le.

Ce se šolarji med odmorom za zabavo oblijavajo v univalnici ali stranišču z vodo iz vodovodne pipe, najbrže ne pomislijo, da bo že tako prezaposlena čistilka morala zaradi te objestnosti še eno uro dodatno brisati tla. Če kadilci spuščajo cigaretno ogorke na tla, ne pomislijo, koliko truda bo treba, preden bodo izginiili črni madeži — da o neprijetnem duhu teh odpadkov rajši ne govorimo.

In prav za to gre. Nima vsakdo tako razvitega čuta za lepoto, da bi ga motila pločevinka na travniku ali odvržene raztrgane hlače ob gozdnih poti. Vsakdo pa mora imeti privzgojenega toliko čuta do sočloveka, da mu ne bo brez potrebe nalagal novih tegob in nevednosti. Ce sam ne čutiš, to še ni razlog, da bi grenil življenje tistim, ki so bolj olikani od tebe. Onesnaženo okolje je namreč znamenje pomanjkljive kulture, pomanjkanje čuta za skladnost, za pristnost narave. Predvsem pa je znamenje neplemenitega značaja. Ce tebe ne motijo kupi odpadkov, misli na tiste, ki jih to moti!

NASA SKUPNA ODGOVORNOST

V veliko zadoščanje nam mora biti, ko se danes vedno več razpravlja o teh vprašanjih. Sole navajajo mladino, naj zna ceniti naravno lepoto in naj ima čut za snago ne le v učilnicah in igrišču, ampak tudi v prosti naravi. Koristno delo vrši ustanova javnih prevozov, ki naleplja v notranjosti mestnih avtobusov lepake, ki opozarjajo na te skupne naloge in odgovornosti.

Nedvomno bodo po takšnih akcijah v šoli in po sredstvih javnega obveščanja mnogi začeli bolj paziti, kam bodo odmetavali odpadke. Tudi verska vzgoja mora pri tem delu dati svojo polno oporo. Saj takšna obzirnost sodi k osnovni in osrednji krščanski kreposti — k ljubezni do bližnjega.

Neka žena, ki prostovoljno večkrat očisti prostor, kjer se zbira mladina, je vzdihnila: Le kdo tej mladini daje denar za bombone in druge slaščice! Po vsaki učni uri oziroma igri je v dvorani vse nastlano s papirčki in ovojkami sladoleda... Res je čudno, da mnogi otroci, a tudi doraščajoči fantje in dekleta sploh nimajo čuta za to, da bi pogledali po košu za odpadke. Karkoli držijo v rokah: papir, pomarančne olupke, vrečke — vse jim prej all slej, meni nič tebi nič, pade iz roke, — kjerkoli, kamorkoli.

A ne šola ne Cerkev ne bosta pri tej vzgoji doživeli pravega uspeha, če ne bo čuta za urejenost okolja — se pravi, čuta za sočloveka-otrokem privzgojenega v domači družini. To ni lahko. Otrok je raztresen, sproti pozabi vsak dober nauk. Toda z vztrajnostjo je mogoče doseči velike reči. Pogoj za to pa je, da starši sami skrbijo za urejen dom.

Ce imajo starši in drugi odrasli, tako utemeljuje tednik »Družina«, ki o teh vprašanjih piše, če imajo odrasli svoje reči vsepovsod razmetane, ne bo otrok čutil nobene potrebe, da bi sebe in svoje reči držal v redu.

V neki družini je navada: Preden odpro televizor za otroško oddajo, mora biti v hiši kot v škatlici. Otroci v dveh minutah pospravijo igrače, poberejo papirčke, zložijo čevlje. Kaj če bi enak pogoj postavili tudi za vsako kosilo, za končano malico v gozdu, za odhod na počitnice? Kaplja za kapljo zdolbe celo kamen. Vaja za vajo pa privzgoji čut za red in lepo okolje.

Msgr. JOZE JAMNIK

Mladina med Marksom in Kristusom

Ze triindvajsetič se je vršil v Königsteinu v Zahodni Nemčiji kongres Cerkev molka, kar pomeni vseh dežela, kjer vladajo komunisti. Vsakič se kongres bavi z aktualnimi vprašanji, ki se tičejo teh držav, komunizma in seveda tudi zapadnega sveta, ki živi v svobodi. Bilo je okoli 300 udeležencev, med njimi vsaj tretjina mladih. Ni manjkalo zastopnikov cerkvene hierarhije in pozdravov. Tudi krajevni župan je izrekel svoj pozdrav, saj je Königstein danes turistično mesto.

MLADI ROD DANES

Kongres se je začel 9. avgusta in se zaključil 12. avgusta. Prvo predavanje po običajni otvoritvi s strani pomožnega škofa Kindermanna je imel urednik lista »Reinischer Merkur« Paul W. Wenger. Govoril je o temi »Mladina današnjega časa«. Mladina trpi danes pod pritiskom industrijske družbe, ki se hoče neprestano širiti, ki pa obenem prinaša fizično in duševno razdejanje.

Res je svet, v katerem živi danes mladina, zrcalo kreposti, a tudi obremenjenosti prednikov. Našla je svoj osvobodilni idol v motorizaciji, ki hoče neprestano premikanje, v Nemčiji pa tudi letno 20 tisoč mrtvih. Mladina vidi, kako se ljubezen v kioskih in kinematografih ubija s spolnostjo. Izpostavljena je dejavnikom splošne katastrofe, kar vzbuja občutek osebne nemoči v svetu in borbi z njim. Današnja mladina pač raste brez družinskega gnezda, ko morajo matere zaradi večjega življenjskega standarda iti v tovarno ali urad, očetje pa se izmučeni po delu vračajo brez besede pravtako domov. Tako je danes marsikdaj mladina otrok mrzle dediščine brez očeta in matere.

Na šolah, zlasti na univerzah, je danes eksplozija študija in študirajočih, kar naj bi vodilo do »numerus clausus« — omejenega števila dijakov, ki se jih pripusti k študiju. To povzroča svojski občutek osamljenosti.

Zato se danes velik del mladine zateka v skrajno levo, ki pa ji jemlje življenjsko veselje, ko jo napolni s praznimi krilaticami in jo politično zradikalizira, ko ne more najti zaradi pomanjkanja

mest zaposlitve v svojih poklicih.

To posebej velja za pomožne znanosti kot so politična sociologija ali socialna psihologija, kar vse ustvarja poklicne revolucionarje in jih postavlja na odločilna mesta na univerzah ob splošni lenobi brezbrizne množice. V zunanji politiki ni našla mladina od lanskega leta nikakega poleta, pač pa le razkroj ob novo nastajajoči Združeni Evropi ter ob istočasnem moralnem propadanju Združenih držav Severne Amerike.

Kdor opazuje porast zločinstva, se ne bo čudil, da se socializem ne čuti varnega pred življenjskim strahom. Če se Zapadu ne bo posrečilo ukrotiti izrastkov gospodarstva, bo mladina zlasti v Nemčiji podlegla vzhodnemu pojmovanju kapitalistične države, saj ji množična obveščevalna sredstva neprestano trobijo, da je kapitalizem hudičevno delo, socializem pa dobra stvar. Do ozdravljenja bo moglo priti le, če bodo nove pobude v Združeni svobodni Evropi dobile nov zanos. Zato mora biti dana svoboda osnovnih človeških pravic, Cerkev pa mora še bolj odpreti onostranski pogled na življenje, gospodarske osnove, ki so bile dosedaj zapostavljene, pa je treba spet postaviti na moralne in krščanske temelje.

Marksizem skuša razbijati družine, vzgaja v preziranju avtoritete do staršev, ubija idealizem v mladih in vodi mladega človeka v samoljubje, da niha med kremeljsko in betlehemsko zvezdo.

MLADINA

V KOMUNISTIČNIH DRŽAVAH

Dr. Wolf Oschlies, profesor na zveznem inštitutu za vzhodne znanosti in mednarodne študije v Kölnu, je govoril o mladem rodu v komunističnih državah.

Na Zapadu je dokaj razširjeno mnenje, da je mladina na vzhodu

komunizmu popolnoma zvesta, o čemer pa dvomijo v Vzhodni Evropi. Le komunistična partija na Češkem je imela pred petimi leti pogum izjaviti, da prisiljeno ideološko poučevanje mladih ne zanima, temveč jih napravi cinike in za politično delo nesposobne. Dasi se uradno še vedno govori o enotnosti, so pa že zazijale globoke razpoke med njihovimi vzgojnimi pravili in vsakdanjo resničnostjo, česar se mladi zavedajo in se zaradi tega tudi krepe v odporu proti dejanskemu stanju.

Tudi mladina v komunističnih deželah išče predvsem svojo korist, ne pa bližnjega. V prvi vrsti misli na osnovanje lastne družine, na dobre dohodke, na zanimiv poklic v življenju in na življenje brez vznemirjanja. Kako vse to uresničiti, je njen osnovni problem, zato najdemo povsod beg za dežele v mesta in odstotek inteligentnih poklicev je vedno večji.

Končni doseg poklica in konec študijev pa ovirajo razne pomanjkljivosti kot n. pr. številni izpiti, visoko število študentov brez končanega študija, ideološka in druga bremena. Mladina tudi kritizira ono, kar uradna propaganda rada izpušča, kot birokracijo, zapravljenost vladujočih, odklanjanje kritike in slično. Mladina pokaže, da se za politiko ne zanima, kritizira negativne strani državnih mladinskih organizacij, se posmehuje »formalizmu« pri delu v partiji. Manj pa je med to mladino zahtev, da bi mladi in stari sodelovali in bili vključeni v socialistično življenje.

Na vzhodu sociologi neradi govorijo o »subkulturi« mladih, ustvarjajo pa mladini poseben svet, k čemur spada n. pr. navdušenje za »beat« muziko, za dolge lase, kar tudi Zapad tolerantno sprejema. Nov je na vzhodu problem

(Nadaljevanje na 2. strani)

Vrsta rimskih odlokov

V zadnjih mesecih so škofje prejeli iz Rima vrsto okrožnic raznih kongregacij. Kongregacija za sveto bogoslužje je opozorila, da ostanejo pri maši štiri evharistične molitve ali kanoni. Nobene druge ni dovoljeno uporabljati, če je ni sestavil

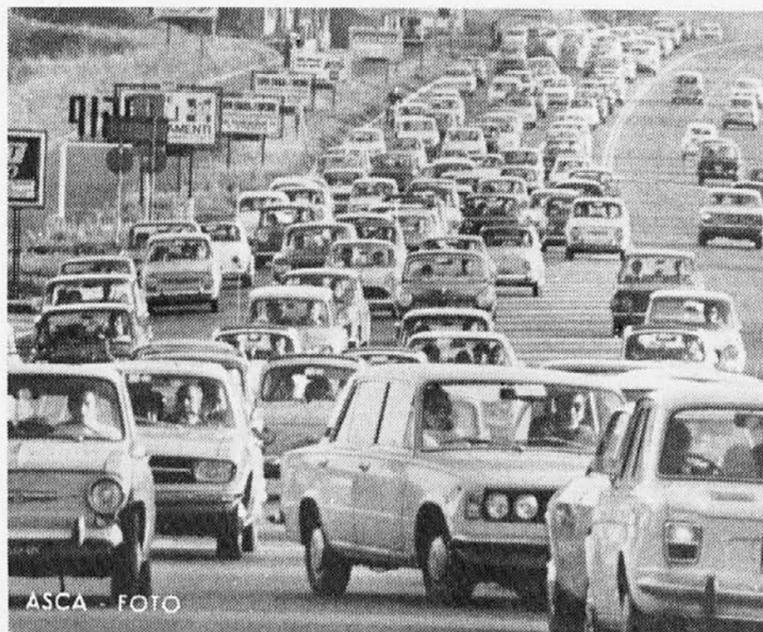
ali odobril Sveti sedež.

Kongregacija opominja škofo, naj skrbno bedijo, da bodo vsi, ki poučujejo verski nauk v šolah katere koli stopnje ali v ustanovah ali opravljajo službo oficijala pri cerkvenem sodišču, ostali zvesti nauku Cerkev o neločljivosti zakona.

Ista kongregacija je nadalje dala nekaj navodil za pogreb tistih vernikov, ki so v smrtni uri v neurejenem zakonu. V kratkem bo izšel nov odlok, ki ne bo več prepovedoval cerkvenega pogreba tistim vernikom, ki so ohranili zvezo s Cerkvijo in dali neko znamenje kesanja, čeprav so bili pred smrtjo očitno v stanju greha, da le ni javnega pohujšanja drugih vernikov. Tu so predvsem mišljeni tisti, ki so samo civilno poročeni, ki pač živijo v neurejenem zakonu.

Kongregacija za sakramente in kongregacija za klerike sta pa dali pojasnilo o prvi spovedi in prvem obhajilu. Ponekod so namreč dovoljevali prvo obhajilo brez predhodne spovedi. Kongregaciji pravita, da se morajo povsod držati navodil sv. Pija X., ki je odločil, naj gredo otroci takoj, ko pridejo k razsodnosti, k spovedi in obhajilu.

Kongregacija za verski nauk je 24. junija izdala daljšo izjavo glede katoliškega nauka o Cerkvji zoper nekatere današnje zmote. Izjava obsega sledeča poglavja: Kristusova Cerkev je ena sama, nezmotljivost cerkvenega učiteljstva, daru nezmotljivosti Cerkev ni dovoljeno slabiti, pojma nezmotljivosti Cerkev ni dovoljeno potvarjati, s Kristusovim duhovništvom združena Cerkev.

Mesec avgust, posebej pa dnevi okrog Velikega šmarna, so potekli v znamenju dolgih in neprekinjenih kolon po vseh večjih italijanskih cestah. Seveda tudi letos ni šlo brez smrtnih žrtev, ki so postale del vsakdanjega življenja

SVETO LETO

Vsako nedeljo se zbere na dvorišču papeške poletne rezidence v Castelgandolfo množica vernikov z vsega sveta, da pozdravijo sv. očeta, prislusnejo njegovi besedi in prejmejo njegov blagoslov

Sveto leto se je začelo. Papež Pavel VI. je o njegovem pomenu in namenu večkrat govoril. Sveto leto naj bo duhovno gibanje, ki naj v duhu koncilске prenove, ki se je pravzaprav šele začela, zajame najprej duhovne in svetne osebe v Cerkvi in po njej vse ljudi.

Za izvedbo svetega leta je papež osnoval osrednji odbor. Ta je navedel glavne cilje svetega leta, za katere naj si prizadevamo.

1. Osebno razmišljanje o našem človeškem in krščanskem poklicu ter o nalogah vere v Boga in božjega čiščenja;

2. razvijanje zavesti o vprašanju greha, spreobrnjenja in odrešenja, izraženo prikladno miselnosti, pogojem in potrebam sodobnega sveta; upoštevati je treba tudi psihološke in sociološke vidike;

3. zopetno poudarjanje pomena pokore kot bistvene sestavine krščanskega duha in zakramenta pokore kot sredstva, ki tega duha ohranja v praktičnih oblikah, ustrezajočim pristnemu izročilu Cerkve ter psihološkim in sociološkim pogojem današnjih ljudi;

4. primerno poudarjanje pomena sprave z Bogom in tudi z brati, s krščanskim občestvom in

vsem človeštvom kot skupnostjo, ki jo vodi božjim načrtom ustrezajoč moralni red; poudarjanje pomena sprave, ki jo ima pokora kot zakrament in kot krščanska praksa in o njenih učinkih, ki sta edinstvo in mir;

5. nenehen klic h Kristusu kot edinemu Odrešeniku, od katerega prihaja vsaka milost, tudi milost vere, spreobrnjenja, dobrih del, stanovitnosti in trajne prenove. Cerkev opravlja svojo službo in je vsem ljudem na uslugo v Kristusovem imenu;

6. krepitev edinstva s Kristusom v osebni zavesti, v cerkvenih in medcerkvenih odnosih, skupinah in ustanovah. Dejstvo edinstva s Kristusom je ostvaritev Kristusa s svojim odrešenjem. K temu se je treba vedno vračati, da popravimo kršitve, ki jih povzročajo osebne in družbene krivde;

7. opozarjanje kristjanov, da je njihovo poslanstvo in dolžnost v svetu, in sicer na vseh področjih: družinskem, poklicnem, družbenem, političnem, kulturnem delati za edinstvo in mir po evangeljskih načelih bratstva in odpuščanja ter uresničevati krščanskega duha ljubezni v dejanjih, vrednotah in ustanovah.

Važnost revialnega tiska

Znano je, da ljudje na splošno veliko več kupujejo in berejo razne ilustrirane in druge poljudne revije kot pa dnevni tisk in podobne časopise. Tudi Slovenci v Italiji pridno segamo po italijanskih revijah, zlasti ženske in mladina. Takšne so pač stvarne razmere in okoliščine. Saj v slovenščini konkurenčnih revij skoraj ni, razen morda mladinske revije »Ognjišče« iz Slovenije, ki je prav zaradi svojega modernega gledanja in sodobnih prijemov precej razširjena tudi med dorasčajočo mladino pri nas.

Ostale revije imajo pri nas bolj omejen krog bralcev. V Italiji pa izhajajo poleg otroškega lista »Pastirček« štiri slovenske revije. Te revije so: Mladika, Most, Zaliv in Dan. Vsaka od teh si išče svoj življenjski prostor. Najdlje izhaja Mladika, saj je letos že v 17. letniku, najmlajša pa je Dan, ki je v 3. letniku.

Kot znano, je Mladika bila od vsega začetka zamišljena kot poljudno kulturna revija za družine vseh socialnih in kulturnih slojev ter obenem glasnik prosvetne in kulturne dejavnosti katoličanov. Tako zasnovana je uspešno prodirala v družine v mestu in po vaseh zlasti prek župnijskih skupnosti. Kaže, da se je v zadnjih letih v tem pogledu precej spremenilo in da se je precej skrcilo število naročnikov in bralcev.

Zanimanje za revijo je na splošno precej upadlo, kar pomeni, da bo treba z vsoto resnostjo in odgovornostjo poiskati vzroke in jo potem s skupnimi napori izboljšati ter usmeriti med najširše plasti naših ljudi.

Ni moč zanikati, da ni bilo že nekaj poskusov v tej smeri, toda ti se niso uveljavili. Tako kaže, da je celotno breme izdajanja revije na ramenih ene ali dveh

oseb, kar je za današnje razmere in zahtevne revije absolutno nevzdržno in za prizadete tudi prezahtevno. Porazdelitev dela na delovno skupino bi prav gotovo dala reviji novega zagona in možnosti prodiranja med manjšino. V tem smislu bi bilo treba pritegniti sodelavce in druge kulturne kroge na Goriškem, tako da bi bila revija res odraz naše manjšine v deželi, ne pa samo tržaškega mesta.

Menimo, da je bistvo problema o nalogah revije pravilno dojel msgr. dr. Lojze Škerl v pismu, objavljenem v Mladiki št. 1 - leto 1971, v katerem med drugim pravi: »... Ali se vam ne zdi, da postaja Mladika vedno manj dostopna za bralce, ki jo kupujejo in podpirajo? Za širši krog bralcev, ki so potrebni lepe in tehtne hrane? Zdi se mi, da je revija, ki ji gre vsa čast, le »previsoka« in zato nedostopna vsaj tisti množici naših ljudi, ki sega po tujih revijah, ker pač pri nas ne najde primerne revije.«

Poleg teh nekaj splošnih pripomb naj še omenimo, da revija precej neredno izhaja, kar si danes spričo konkurence in razpoloženja bralcev ne more več privoščiti.

Zelja vseh tistih, ki jim je revija namenjena, je, da bi Mladika bila res odraz njihovih hotenj in vsakdanjih problemov. Prav gotovo bi se s skupnimi močmi in s sistematskim delom dalo to doseči.

T.M.

Otroški katekizem

Po daljši pripravi je Italijanska škofovska konferenca izdala knjigo: Otroški katekizem. To je katehetski priročnik za starše in vzgojitelje otrok v predšolski dobi,

Pater Rudež si ne da miru

Pater Radko Rudež se iz Zambije precej pogosto oglašuje s kakimi novicami o svojem delu. Iz njegovih pism je razvidno, da ima ogromno dela; ob nedeljah mašuje po petkrat na zelo oddaljenih postojankah in napravi do 160 km. Skof mu je namreč odkazal veliko misijonsko področje zunaj glavnega mesta Lusake, ki se razteza v daljavo do 150 km, v širino pa skoraj prav toliko (meri okrog 4.000 kv. km površine). Področje je bilo precej zanemarjeno, ker niso imeli stalnega misijonarja. Tudi primernih liturgičnih prostorov niso imeli.

Zato je p. Rudež začel graditi kar tri cerkve hkrati, da mu ne bo treba maševati pod drevesi kot do sedaj. Dve cerkvi merita 20x8 m, ena pa 27x9 m. Pri vsaki cerkvi bodo tudi dve ali tri sobice za misijonarja in za katehista. Načrte za cerkve je izdelal italijanski inženir Domenico Brunelli, ki živi v Zambiji s svojo družino. Ta inženir vodi tudi dela pri gradnji. Cerkve bi bile že končane, toda ker je Zambija zaprla meje na jug proti Rodeziji, je težko dobiti material za streho.

Vsekakor v zadnjem pismu z dne 9. julija pravi, da grede dela h koncu. V svoji misijonski vni je zadnji čas odprl še eno postojanko, tako da sedaj mašuje po šestkrat na nedeljo. Toda ne gre samo za mašo, pred mašo je rožni venec, so vaje za petje, med mašo pridiga, ki pri p. Rudežu ni kratka. Kako to zmore, ve le on.

Svoj delovni teden ima tako razdeljen: ob ponedeljkih je navadno počitek, ki ga pa uporabi za to, da piše pisma, prepisuje note za pesmarice, sestavlja katekizem v raznih domačih jezikih in podobno. Ostale dneve tedna prebije na raznih podružnicah, kot bi mi rekli, kjer poučuje verouk

ali nadzira katehiste, obiskuje družine, zida, kmetuje, uči petje. Le zase ne najde časa.

V Zambiji je v dobrih odnosih s tamkajšnjo italijansko kolonijo, ki ima tudi svojega kaplana; don Francesco Ferro se piše. Inž. Brunelli je v Zambiji s svojo mlado ženo Lucijo. Tu je dobil svojega prvega otroka. S p. Rudežem sta se zmenila, da bo hčerko krstil kaplan don Ferro, p. Rudež bo za botra, krst pa bo v največji novi hčerkuva, ki jo inženir sedaj gradi.

Torej tudi nekaj krščanske romantike ob trdem misijonskem delu.

Osnutek za prihodnjo sinodo škofov

Vse narodne škofovske konference so prejele od stalnega tajništva škofovske sinode prvi osnutek s predlogi, o katerih se bo razpravljalo na škofovski sinodi prihodnje leto. Sveti oče je določil, naj se na sinodi razpravlja o evangelizaciji v sedanjem svetu.

Osnutek govori v prvem delu o ovirah za evangelizacijo — n. pr. današnja kultura, brezboštvo, preseljevanje ljudi, razlike v razlagi sv. pisma, pomanjkljivosti ustanov itd.

V drugem delu osnutka je vrsta teoloških vprašanj: Ali ni evangelizacija poskus gospodovanja? Ali je evangelizacija v poučevanju ali v doživljanju vere? Ali zadostuje le izpričevati svojo vero ali pa je treba evangelij tudi oznanjati?

Tretji del osnutka pa govori o sredstvih, ki naj pospešujejo evangelizacijo: Osnutek bo predmet vsestranskega študija po posameznih škofijah.

OKNO V DANAŠNJI SVET

Izjava cerkvenih voditeljev na Irskem

Voditelji katoliške Cerkve in protestantskih cerkva na Irskem so izjavili naslednje:

Mnogi so govorili, da je to, kar se dogaja na Irskem, prava verska vojna. Mi ne zanikamo, da obstajajo resne in globoke razlike med ljudstvom Severne Irske, toda te razlike prvotno niso verskega značaja, ampak izhajajo predvsem iz zgodovinskih, političnih in socialnih vzrokov. Velika večina prebivalstva Severne Irske si želi miru, toda želja sama še ni zagotovilo, da bo mir tudi v resnici zavladal. Stotisoči ljudi Severne Irske molijo za mirno rešitev tamkajšnjih sporov. Prosimo kristjane vsega sveta in vse ljudi, ki verujejo v Boga, da se pridružijo našim molitvam.

Boj zoper uzakonitev splava v Nemčiji

Nemški katoliki se odločno borijo, da v parlamentu ne bi bil sprejet zakonski predlog, ki dovoljuje prekinitve nosečnosti ali splav. Po številnih nemških mestih se vršijo protestna zborovanja, ki se jih udeležujejo predvsem mladi ljudje. Nemški katoliki se vprašujejo, kakšna državna uprava je to, ki je brezbržna za človeško življenje, nalaga pa vedno večje kazni tistim, ki ne varujejo živali. Na lepakih je napisano: »Danes nerojena življenja, jutri stari in bolni!« In še: »Pomagajte tistim, ki si sami ne morejo prav nič pomagati!«

Nemški škofje so že izdali skupno pastirsko pismo proti uzakonitvi splava.

Obsodba pomorov v koloniji Mozambiku

Ceprav je portugalska vlada zanikala masovne umore prebivalstva v koloniji Mozambiku v Afriki, prinašajo poročevalci teh pokoljev nova potrdila o resničnosti teh vestí. Tako je španski misijonar Enrique Fernando poročal o pokoljih maja in septembra lanskega leta. Tudi pozna kraj Wiriyman, kjer je bil največji pokol 16. decembra lanskega leta. Samo v vasi Chawola so portugalski vojaki pobili 53 mož, žena in otrok.

Papež je to morilsko početje v zadnjem času že večkrat obsodil; tako tudi pri nagovoru v Castel Gandolfo v nedeljo 15. julija ob opoldanskem nagovoru: »Se vedno se dogajajo grozotni zločini na ljudeh, zlasti nad ljudmi, ki so zatirani.«

Portugalska vlada pa zatrjuje, da je vedno kaznovala svoje ljudi v koloniji Mozambik, če se je kaj podobnega zgodilo. Tudi v tetm primeru je vlada že

dala navodila, da je treba povzročitelje pobojev strogo kaznovati, če se je to resnično dogodilo.

Položaj Cerkve v Litvi

Litva, med obema svetovnima vojnima samostojna država, sedaj pa ena sovjetskih republik, ima 3 milijone prebivalcev. Od njih je katoličanov dva milijona 300.000, kar je največja katoliška skupnost v Sovjetski zvezi. Litva ima trenutno sedem škofov: eden živi v izseljenstvu v ZDA, dva svoje službe ne moreta vršiti, štirje pa na svojo službo redno izvršujejo. Sv. oče Pavel VI. je nedavno postavil 42 letnega Kirisciunasa za škofa v Panevezsu, škofa Povilonisa pa za nadškofijo Kaunas. Prvi je študiral v Rimu, drugi pa je bil dalj časa v zaporu. Ko je zidal novo cerkev, so ga obožili tiho tapstva z materialom.

Škofijska kurija naj dobi drugo ime

Duhovniški svet v Bellunu je sklenil, da predlaga krajevnomu škofu preureditev centralnih škofijskih uradov, ki se navadno imenujejo škofijska kurija. Duhovniški svet ugotavlja, da ni prva in glavna naloga škofijske kurije uprava, ampak koordinacija in pospeševanje pastoralnega delovanja v škofiji. Zato naj dosedanje ime škofijska kurija zamenja bolj primerno ime: škofijsko pastoralno središče.

Zanimanje za teologijo narašča

Vatikanske statistike vedo povedati, da od leta 1969 število duhovnikov v svetu nenehno upada. Ta padec bo po mnenju socioloških izvedencev prišel do izraza že v letih 1975 in 1976.

V nasprotju s tem osipom pa je zaznati velik porast zanimanja za teologijo med laiki. Tako je npr. v Zah. Nemčiji študiral leta 1957 teologijo 4.874 laikov, v letu 1967 pa že 5.544. V Parizu se je v zadnjih letih število laičkih študentov, ki obiskujejo predavanja iz teologije, dvignilo od 100 na 2.000 in prek.

To je brez dvoma pojav, ki v svojem bistvu razveseljuje, saj dokazuje, da se sredi časa, ki je do kraja stehuziran in zmaterializiran, mladi izobraženci obračajo k teologiji. Dalje moramo biti samo veseli vedno večjega števila laikov, ki so v teologiji solidno poučeni. In končno: ni morda to pot do novih duhovnih poklicev? Potem ko se je mlad človek razgledal v svetu, vse tehtno premislil in v sebi dozorel, se mu bo duhovniški poklic pokazal v čisto drugačni luči. V njem bo odkril višek služenja Bogu in sočloveku.

Mladina med Marksom in Kristusom

(Nadaljevanje s 1. strani)

ljubezni - seksa, kar se posebej občuti v Vzhodni Nemčiji. Povsod priznavajo potrebo, da se očistijo stalizma ter da vzamejo tudi seksualno življenje z resne strani. Iz mnogih krajev, zlasti iz Češke, prihajajo poročila o naraščanju uporabe mamil, o zlorabi zdravi in o mladinskem zločinstvu.

Na splošno moremo reči, da je mladina v Vzhodni Evropi razočarana nad »socialistično« resničnostjo. Probleme skuša reševati s potovanji, kakor pač more. Upanje pa je, da se bo ta rod lahko jutri vključil v zdravo družbo.

Mladina na Vzhodu ve, da socialistična družba ni rešila nobenega človeškega vprašanja, zato ne verjame ideološkemu poučevanju, čeprav ga mladinska sociologija podpira.

POJAV NOVE LEVICE

Tretji predavatelj je bil prof. dr. Helmut Kuhn z univerze v Münchnu in je govoril o mladini na evropskem zapadu. Ko govorimo o sodobni mladini kot delovni enoti in o njeni medsebojni skupnostni zavesti, mislimo predvsem na revolucionarno gibanje, ki se je začelo pred desetimi leti in se še dosedaj ni pomirilo. Ničče še nima poguma napisati njegove zgodovine. Razširilo se je čez ves svet, čeprav je najmočnejše na zapadu, pri čemer igra marksizem tudi svojo vlogo. Ne moremo pa tega gibanja povezati s posameznimi vzroki.

Prvi vzrok je nemir, ki ga povzročila kriza šolstva, predvsem na univerzah. K temu je pripomoglo vedno večje število študentov, tako da moramo danes govoriti o prenasičenju, kar je povzročilo nezadovoljstvo, in to je podprlo levičarsko politično ideologijo.

Nova levica, na katero je vplival komunizem in maoizem, je prevzela marksizem, ki se je končno formuliral v študentskem gibanju, katero je nastalo na Angleškem, nato v Združenih državah Severne Amerike kot posledica vietnamske krize in se je končno vrnilo v Evropo, v London in Berlin in kmalu tudi v Zapadno Nemčijo.

Danes ne moremo še dobro razbrati posledic tega gibanja. Marksizem nove levice nosi podobo religijske ideologije, ki se kaže v razkristjanjenju sedanega sveta. Namesto božjega kraljestva prihaja prekletstvo gospodarstva in oblasti in od lastnine osvobodene nove družbe.

Na kongresu je bilo slišati poleg omenjenih predavanj tudi letos poročila posameznikov iz baltičkih držav, iz Poljske, iz Češko-slovaške, iz Vzhodne Nemčije, Romunije, Bolgarije, Madžarske, Kitajske, Ukrajine, iz Sovjetske zveze in seveda tudi iz Slovenije. Zelo živahne so bile debate, zlasti v zvezi s poročilom o mladinskem festivalu v Vzhodnem Berlinu.

Pogosto je bilo podčrtano, da pomeni primerjava med Marksom in Kristusom pravzaprav bogokletje, saj je Kristus začetnik religije, Marks pa le politične ideologije.

Tudi ekumensko bogoslužje je bilo na sporedu, kakor tudi posebna molitvena ura. Končno je bil na programu folkloristični večer, kjer so nastopali Romuni in Letonci s plesi, petjem in igranjem na narodnih instrumentih.

Kongres je zaključil prof. dr. Franc Gypkens iz Frankfurta po opravljeni liturgiji vzhodnega obreda.

I. Kunstelj

Kristjani in muslimani naj se medsebojno spoštujejo

Kardinal Cordeiro, nadškof v Karačiju v Pakistanu, je v razgovoru s časnikarji dejal, da je potrebno in tudi možno večje medsebojno poznanje, zaupanje in spoštovanje med muslimani in kristjani. Že je povabil oboje za izboljšanje medsebojnih odnosov. Pakistan je pretežno muslimanska dežela. Katoličanov je komaj 450.000.

Smrt slovenskega duhovnika - slikarja

Dne 1. avgusta 1973 je umrl v ljubljanski bolnišnici prof. Stanislav Kregar, akademski slikar. Rajni se je rodil dne 10. novembra 1905 v župniji St. Vid nad Ljubljano v mizarški družini. Družina je morala biti globoko nagnjena k umetniškemu ustvarjanju, saj sta njegova bratranca dr. Anton in France Vodnik oba pesnika. Gimnazijske študije je dovršil na škofijiški klasični gimnaziji v St. Vidu in tam leta 1925 maturiral. Takoj je stopil v ljubljansko semenišče in bil posvečen 29. junija 1929.

Eno leto je bil še semeniški duhovnik, nato pa ga je škof Jeglič poslal v Prago na Akademijo upodablajočih umetnosti, da bi se pripravil za profesorja risanja na škofijiški gimnaziji. Njegov profesor risanja, rajni svetniški profesor Gašper Porenta je namreč že v gimnaziji odkril njegove velike talente, ga skrbno vodil in vzgajal in nato škofu priporočil za nadaljnji študij. V Pragi je ostal pet let in že tamkaj začel s prvimi razstavami svojih del. Ko se je leta 1935 vrnil v domovino, je bil nastavljen za profesorja risanja na škofijiški gimnaziji in ostal v tej službi do njenega razpusta 1945. Vmes je študiral tudi umetnostno zgodovino na ljubljanski filozofski fakulteti.

Že v St. Vidu si je ustvaril svoj atelje in začel z nadrealističnim slikanjem, v čemer je bil pionir na slovenskem in jugoslovanskem prostoru. Nemci so mu uničili njegov atelje in tudi mnogo slik je ob začetku okupacije, ko je moral zapustiti zavod, izgubil. Po letu 1945 je bil svobodni umetnik in se ves posvetil samo slikanju. Njegovih del je registriranih nad 600, pri tem pa niso vséta dela po naših cerkvah: freske, okna, sgrafiti in številne oltarne podobe. Po letu 1950 je revolucionarno začel novo strujo abstraktne umetnosti, v kateri je dosegel svoj višek. Imel je veliko razstav doma in na tujem in povsod je žel visoka priznanja; najvišje je bilo pač podelitev Prešernove nagrade leta 1971.

Okoli leta 1960 se je Stane Kregar, ko so se odprle možnosti, posvetil velikemu delu ustvarjanja slikanih oken. Teh oken je po naših cerkvah sedaj že več kot 400. S tem je prenekatere naše dolgočasne cerkve popolnoma spremenil in jim dal sakralni značaj. Še tik pred smrtjo je ustvaril zadnjo umetnino, veliko stensko okno v prezbiteriju nove cerkve v Kosezah, ob kateri je imel svoj zadnji dom. Odločujoče je sodeloval pri oblikovanju naših novih cerkva s freskami in okni (Dražgoše, Poljane, Idrija, Odranci, Sv. Ciril in Metod v Mariboru, Koseze itd.). Letos je naredil tudi še dve odlični tapiseriji za novo farno kapelo v Bistrici pri Trzinu in v kapeli Slovenika v Rimu. Prav tam je naredil tudi še izredno lepo okno s podobama sv. bratov Cirila in Metoda.

Umetnostni kritiki mu dajejo najvišja

priznanja in so edini v tem, da smo zgubili največjega sodobnega slovenskega slikarja. Rajni Kregar je bil tudi član škofijiškega umetnostnega sveta in je v njem vseskozi aktivno in požrtvovalno sodeloval. Bil je mojster za določanje barv pri toniranju naših cerkva. Vseskozi je bil tudi vesten duhovnik. Dolga leta je z velikim veseljem opravljaj mladinsko mašo v šentiviški cerkvi. Kadar so ga sosedje prosili za pomoč, je vedno rad prihitel. Bil je človeško dober, izredno radodaren, vse je hotel razdati v dobre namene. Zgled nam je tudi s svojo nežmerno pridnostjo. Saj je vsak trenutek uporabil, da je ustvaril in stregel številnim naročnikom.

Pri tem je premalo pazil na zdravje. Samo nekaj mesecev je tožil o bolečinah v želodcu in medtem se je razvijala v njem rakova bolezen. Maja je bil operiran, a ni bilo več pomoči. V hudem trpljenju je lepo previden vdano zatislil oči. Ko je prejel vse zakramente za umirajočega, je rekel še duhovniku: »Kako je to lepo, kako je to lepo!«

Misijonar Silvo Česnik se je vrnil na Madagaskar

Dan po Velikem šmarnu se je vrnil na Madagaskar v misijone Silvo Česnik. Doma, to je v Sloveniji, je preživel osem mesecev dopusta, ko naj bi si zdravje popravil. Toda vsi, ki smo v tem času srečavali našega misijonarja, vemo, da to niso bili meseci dopusta, temveč neprestanega dela. Saj je v času dopusta obiskal skoro vso Slovenijo in tudi naše zamejstvo. Povsod je govoril o misijonih, pridigal, kazal skioptične slike, navduševal za delo v misijonih.

Prvi sad tega njegovega misijonskega apostolata sta dva mlada duhovnika, ki sta se odločila, da gresta z njim na Madagaskar v misijone. Eden je Primorec, drugi pa Stajerc.

Koliko je razgibal misijonsko zavzetost pri ljudeh in pri duhovnikih v Sloveniji, se bo pokazalo v prihodnosti. Vsekakor je bil ves čas neutrujen propagandist. Saj se je dogajalo, da je marsikako nedeljo in praznik govoril po trikrat ali štirikrat na različnih krajih; najrajši mladini pri veroučnih skupinah. Razgovore je imel s slovenskimi, pa tudi z nekaterimi hrvaškimi škofi, da je tudi njim pojasnjeval pravi pomen in sodobne metode in potrebe v misijonih. Pri tem je bil velik realist in nič romantik.

Prikazal je stvari v resnični luči tako na Madagaskarju kot v Franciji, kjer je dvakrat bival zaradi zdravljenja, kot tudi v Sloveniji, ki jo je po petih letih dela v misijonih, vso prevozil na svojih misijskih potih. Slovenski škofje bi ga bili radi obdržali doma, da bi vodil misijonsko delo v Sloveniji, posebno še da bi prevzel skrb za vzgojo laikov, bodočih misijonskih pomočnikov, toda g. Česnik je preveč vzbujal svoje ljudi na Madagaskarju, da bi se dal pregovoriti. Zaradi tega se je vrnil med nje, da nadaljuje, kar je sam prvi pred petimi leti začel. Sedaj pa ni več sam na Madagaskarju. V petih letih je dobil sobrate iz Argentine, tja so prišle tudi misijonske sestre in kmalu se bosta pridružila še dva nova škofijiška misijonarja.

Slovenski misijon v južnem Madagaskarju raste in se razvija tudi po zaslugi misijonskih prijateljev v Sloveniji in v zamejstvu, ki za madagaskarski misijon molijo in tudi materialno pomagajo. V tem oziru se zdi, da bo na Koroškem, ki jo je g. Česnik tudi obiskal, dozorela akcija, da preskrbijo madagaskarskemu misijonu traktor, ki bo misijonarjem zelo prav prišel pri obdelovanju polja in jim bo prihranil najhujše napore. V načrtih imajo še marsikaj: bolnišnice, dispanzerje, šole, cerkvice.

Bog daj g. Česniku in drugim misijonarjem zdravja pri njih napornem delu, misijonskim prijateljem v domovini pa, da bi z molitvijo in darovi še naprej podpirali rast božjega kraljestva v slovenskem misijonu na Madagaskarju.

K. H.

Ideje in vrednote

Društvo slovenskih izobražencev v Trstu je izdalo Zbornik 1972 — Ideje in vrednote. V njem so zbrana predavanja na lanskih študijskih dnevih v Dragi: O idejnem pluralizmu (dr. ing. Boris Santic), Svoboda vesti kot izraz človekovega dostojanstva (dr. Lojze Šuštar), O spre-

menljivosti in nespremenljivosti vrednot (prof. Alojz Rebula), Oris stanja narodne skupnosti v zamejstvu (za Koroško — dr. Joško Tischler, za Beneško Slovenijo — žpk. Emil Cenčič, za Goriško in Tržaško — dr. Damijan Paulin). V zadnjem članku »Izhodišče Drage« pove prof. Jože Peterlin, kako je bilo z lanske Drago, kakšne so bile težave, ki jih je bilo treba premostiti, in zakaj lahko mirno trdimo, da je Draga 1972 dobro uspela.

Iz uvodne besede: »...Ideja, ki jo je imelo Društvo slovenskih izobražencev v Trstu od vsega začetka, je bila, da bi slovenski izobraženci našli neke svobodne prostor, kjer bi v strpnosti in medsebojnem spoštovanju različnih pogledov in ideoloških usmeritev razmišljali in razpravljali o narodnem stanju in o bodočnosti naroda; da bi odhajali od tega skupnega srečanja vsak na svoje mesto s prepričanjem, da more in mora vsak slovenski izobraženelec, pa naj živi kjerkoli že, nekaj storiti za svoj narod in da se mora vsak trenutek čutiti del tega naroda. Misel je za tistega, ki svojemu poreklu ni odmril, popolnoma jasna in sprejemljiva. Da je tako, kaže udeležba, ki je vsako leto večja...«

V Dragi bodo študijski dnevi tudi letos in sicer prve tri dni septembra. Glavna letošnja misel bo družina, njena rast, njeno navidezno nasprotje, njeno večnostno poslanstvo.

Če v nedeljo ni duhovnika?

V dunajski škofiji so razpravljali duhovniki in laiki, kako bi odpomogli vedno bolj občutnemu pomanjkanju duhovnikov. Kmalu bo namreč prišlo do tega, da v nekaterih farah (zlasti manjših) ne bo dobiti duhovnika, da bi imel nedeljsko mašo. Kaj storiti v takih primerih? Ali so dolžni farani hoditi v drugo župnijo k maši, če seveda ni preveč oddaljena (nad eno uro)?

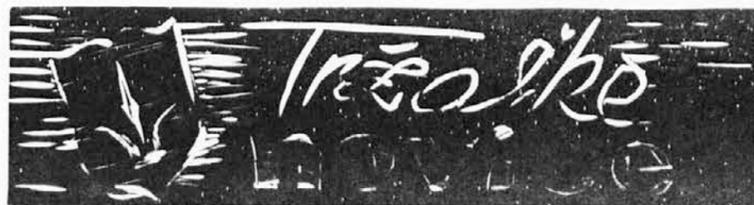
Dunajski nadškof kardinal König je izdal podrobnejša navodila o obhajanju božje službe brez duhovnika ob nedeljah. V 12 točkah je povedano, v kakšnih primerih bo mogoče samo »z besednim bogoslužjem in obhajilom« zadostiti nedeljski dolžnosti. Posebej je poudarjeno, da to nikdar ni polno nadomestilo sv. maše, marveč je le »za silo izhods«. Zato je treba vernike o tem natančno poučiti in povedati, da so verniki tako deležni vsaj božje besede in evharistične hrane.

Dovoljenja za take primere bo dajal škofijiški ordinariat in ne zadostuje odločitev župnika ali župnijskega sveta. Priporočila se zato, da naj bi v dekanijah našli nekaj primernih mož ali žensk, ki bi bili vredni prevzeti to odgovorno nalogo. O primernosti in usposobljenosti teh ljudi bo dokončno odločal škof.

V Vicenzi naj bi se duhovniki menjavali

V Vicenci je duhovniški svet predlagal škofu menjavo duhovnikov, službe v škofiji naj bodočasne in poskrbeti je treba za enakost glede dohodkov. Škofija Vicenza ima 60 župnij, ki ne štejejo niti 500 ljudi. Na teh župnijah duhovniki niso polno zaposleni, zato bodo preuredili dušnopastirsko skrb v teh župnijah.

42 oseb, povečini člani cerkvenega pevskega zbora in mladina iz Zgonika so 14. in 15. julija napravili izlet na Dolenjsko, v Zagreb in k slikovitim Plitvičkim jezerom. Tam je bila tudi posnetna pričujoča slika.

Letošnji študijski dnevi v Dragi

Tudi letos bo priredilo Društvo slovenskih izobražencev, Trst, ul. Donizetti 3/1 študijske dneve, ki bodo v Dragi pri Bazovici 1. in 2. septembra.

Začetek bo 1. septembra ob 17. uri. Najprej nastopi zbor »Fantov izpod Gramada« s pozdravno pesmijo. Ob 17.30 predavanje prof. Janka Messnerja iz Celovca: Generacijska problematika na Koroškem, nato koreferat duhovnika iz Slovenske Benečije: Družina v Beneški Sloveniji.

V nedeljo ob 9.00 uri bo najprej sv. maša z nagovorom. Ob 10. uri predavanje dr. Ivana Hribernika iz Kranja: Kako gleda zdravnik na ljubezen v družini. Ob 13. uri kosilo. Ob 16. uri predavanje dr. Danila Sedmaka iz Trsta: Generacijska problematika na Primorskem. Ob 17. uri tretje predavanje. Prof. dr. Anton Trstenjak iz Ljubljane bo govoril o stari in novi podobi družine.

Za ponedeljek 3. septembra je na programu izlet v tržaško okolico, če se bo priglasilo dovolj udeležencev.

Prispevek za študijske dni je 1000 lir. Pojasnila in prijave (za hrano in prenočišče v Dragi) daje in sprejema Društvo slovenskih izobražencev, Trst, ul. Donizetti 3/1, tel. 768189 vsak dan od 16. do 19. ure razen sobote in nedelje.

V Drago se pride po cesti iz Bazovice, ki vodi k mejnemu prehodu na Pesku. Pred mejnim prehodom 1 km iz Bazovice se cesta odcepi na desno v Drago.

Železniški avtobus vozi izpred železniške postaje v Trstu v Drago ob 6.00, 13.05 in 19.30, vrača se pa iz Drage ob 6.50, 14.15 in 20.20. V italijanski se imenuje Draga S. Elia.

Tržaški verniki za dežele, prizadete zaradi suše

Za pomoč deželam v srednji Afriki, ki trpijo zaradi suše, so pri nabirki 8. julija verniki na Tržaškem darovali skoraj štiri milijone lir.

Razdelitev nagrad za najboljši teran

Pred več tedni je repentaborska občina priredila v Repnu vaški praznik, na katerem so obiskovalci poskušali domač teran kot tipično črno vino z dobro mero mlečne kisline, ki je poznano daleč naokrog in posebno cenjeno v vročih poletnih mesecih.

Po uspehi razstavi so v četrtek 9. avgusta v Furlanovi gostilni na Colu razdelili nagrade za najboljši pridelek.

Prvo nagrado je prejel Milič Alojz, Repen 49, drugo Purič Roman, Repen 13 in tretjo Škabar Silvester, Repen 106. Vsi ostali razstavljalci so prejeli spominske kolajne. Številni udeleženci so se po končani slovesnosti še dolgo zadržali na značilni zakuski ob teranu in pršutu.

Problemi istrskih begunskih taborišč

Begunci iz Istre, ki so po sklenitvi mirovne pogodbe med Italijo in Jugoslavijo zapustili svoje domove in se zatekli v ta-

kratno Svobodno tržaško ozemlje, so se povečini že vključili v redno življenje in zapustili begunska taborišča, ki so nastala v zvezi z njimi v okolici Trsta.

Trenutno je v taboriščih pri Orehu, na Padričah in na Opčinah še okrog 250 ljudi, medtem ko je begunsko taborišče v ul. Docce pri Sv. Ivanu v Trstu že izpraznjeno. Zemljišče, kjer stojijo barake, bo tržaška občina uporabila za gradnjo šole in otroškega vrta.

Nekoliko bolj počasi poteka izseljevanje iz taborišč pri Orehu in na Opčinah. Tu je vprašanje izselitve tesno povezano z gradnjo ljudskih stanovanj. Po obstoječih načrtih naj bi se begunci od Oreha kmalu vselili v stanovanja, ki jih gradi mljnska občina, za openske begunce pa še niso našli prave in dokončne rešitve.

V zadnjem času se je tudi zapletla zadeva z likvidacijo taborišča na Padričah. To taborišče, ki ga je zgradila zavezniška vojaška uprava in je prvotno služilo kot vojašnica za ameriški topniški polk, želi prevzeti sodno ministrstvo in v njem urediti inštitut za prevzgojo mladoletnikov. V ta namen je že ponovno posredovalo pri begunski ustanovi IRO, naj taborišče izprazni. Redki begunci, ki so še v tem taborišču, so pa že davno zapustili taboriščne barake in se naselili v zidanih poslopjih bivše zavezniške vojašnice. Seveda jim prav nič ne diši, da bi se iz teh poslopj izselili in se zopet vrnil v barake na Opčinah kot je zamišljeno. Odločeni so kljubovati, dokler jim ustanova IRO ne bo poskrbela drugih primernih stanovanj.

★

Zveza cerkvenih pevskih zborov v Trstu priredi za svoje pevke in pevce 15. in 16. septembra dvodnevni izlet na Stajersko, v Prekmurje in v Prlekijo. Začrtana pot: Trst, Celje, Maribor (kosilo), Radgona, Radenci, Murska Sobota (večerja in prenočišče), Ljutomer, Jeruzalem v Slovenskih goricah, Ormož (kosilo), Ptuj, Ptujška gora, Celje (večerja), Trst.

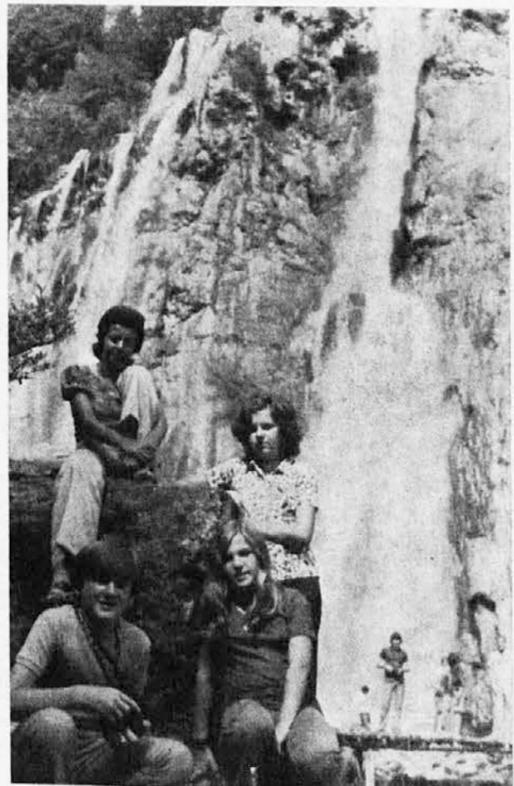
Informacije in vpisovanja na sedežu Zveze cerkvenih pevskih zborov v ulici Donizetti 3, Trst, tel. 768189, vsak dan razen sobote in nedelje od 16. do 19. ure.

Letošnji novomašniki v Jugoslaviji

Letos je bilo ali še bo posvečenih v duhovnike 136 svetnih in redovnih bogoslovcev; 97 je škofijskih, 39 pa redovniških. Slovenija je imela letos 59 novomašnikov, Hrvaška pa 77. Zanimivo je, da je bilo lani prav toliko novomašnikov v Jugoslaviji kot letos.

Ekumenski samostan na Cipru

V zapuščenem samostanu Haghia Napa na Cipru je nastal ekumenski samostan, ki ga sestavljajo katoliški duhovniki, dva pravoslavna in en anglikanski duhovnik. Pridružiti se jim hočejo še mohamedanci, ki nameravajo bivati v stranskem poslopju. Vsi skupaj bodo molili za edinstvo med ljudmi.

Studijski dnevi goriške dijaške mladine

Slovensko katoliško akademsko društvo (SKAD) v Gorici bo priredilo študijske dneve za dijaške višjih srednjih šol, akademike in mlade izobražence.

V glavnih obrisih se bo dnevni red takele odvijal: dopoldne predavanje; popoldne krajši »delovni« izleti po skupinah, kjer naj bi se razgovarjali o temi jutranjega predavanja ali kakšni drugi zadevi, ki bi se zdeli skupini aktualna. Večere naj bi preželi skupno ter si v prijateljskem vzdušju izmenjali misli in dognanja svojih dnevnih razgovorov.

Prijateljsko vzdušje, aktualnost študijske tematike, široko kulturno obzorje predavateljev nam dajejo upanje, da bo žabniško srečanje poživilo in poglobilo prijateljske vezi med nami ter nas obenem tudi duhovno in kulturno obogatilo.

Sporod:

Petek 24. t. m. ob 15.30 - snidenje na goriški železniški postaji. Kdor more, naj pride z lastnim vozilom. Prihod v kočjo Sv. Jožefa v Zabnicah okrog 9^h. Kdor bi ne mogel priti v petek, naj pride vsaj v soboto do 9.30 v kočjo. Lahko pride z vlakom, ki odpelje iz Gorice ob 6.55 jutraj;

sobota 25. t. m. - predavanje: prof. dr. Vladimir Truhlar, redni profesor na Gregorijanski univerzi v Rimu, Slovenska Cerkev in slovenska družba. Duhovna situacija in naloge;

nedelja 26. t. m. predavanje: dr. Rudi Klinec, nadškofijski kancler v Gorici, Sočenje s stvarnimi kulturno-družbenimi problemi in ustanovami na Goriškem. Uloga mladih izobražencev;

ponedeljek 27. t. m. - prost razgovor o zadevah, ki jih čutimo kot aktualne. Sodeloval bo prof. Truhlar.

Po želji: krajši ali daljši izlet v Avstrijo ali Jugoslavijo. (Ne pozabiti vzeti s seboj veljavne izkaznice oz. potnega lista ali propustnice!)

Dol

To nedeljo 26. avgusta bo v Dolu ob prazniku Marije Kraljice in v čast Fatimske Marije, katere kip je v tamošnji kapeli, ob 10.30 slovesna peta sv. maša ob asistenci več duhovnikov, popoldne ob

17. uri pa bo še ena sv. maša z izbranim petjem, pri katerem bo sodelovalo poleg domačih tudi več pevcev iz Jamelj, Doberdoba in to pot tudi iz bližnjega Mirna. Z veliko udeležbo in s srcem, polnim zaupanja v božje usmiljenje, dajmo priznanje nebeški Kraljici!

Bralci pišejo

Reševanje šolskih vprašanj v sovodenjski občini

Pod tem naslovom je »Primorski dnevnik« z dne 29. julija poročal o stanju šolskih stavb na Vrhu, in Rupi in v Sovodnjah. Po mnenju poročevalca je položaj ugoden: na Vrhu je šola popravljena, v Rupi so popravila vključno otroški vrtec v teku, v Sovodnjah pa bo nova stavba izročena svojemu namenu z letom 1974-75. Članek zaključuje svoje poročilo z ugotovitvijo, da »se tako uresničuje urejevanje šolskega problema v sovodenjski občini kot je ob umestitvi sedanje občinske uprave leta 1970 napovedal župan Jožef Češut. Šolska poslopja bodo čez dve leti, ko bo zapadel petletni mandat, urejena, prav tako pa je že sedaj urejeno vprašanje šolskih prevozov otrok tako na področju občine kot iz raznih krajev sovodenjske občine v Gorico«.

Citirani stavki pa ne odgovarjajo dejstvom, zlasti ko se poročevalce povzpne do trditve, da so šolske stavbe in šolski prostori dobro urejeni.

Poglejmo najprej v Rupo! Tam res popravljajo šolsko poslopje, a v njem ne bo centralnega ogrevanja, kot ga ni v obnovljeni šoli na Vrhu. Na obeh krajih bo še vedno kurjava na drva kot do sedaj.

Tudi ne drži člankarjeva trditve, da je glede prevoza šolskih otrok iz raznih krajev sovodenjske občine v Gorico že sedaj vse urejeno. Tisti »že« vsaj za Vrh ni na mestu, kajti trenutno dijaki z Vrha še nimajo zagotovljenega svojega avtobusa za v Gorico, kajti sedanji, s katerim sovodenjska občinska uprava razpolaga, bo za novo šolsko leto premajhen. Če člankar meni, da temu ni tako, naj prebere članek v »Primorskem dnevniku« od 1. julija 1973, kjer je na goriški strani tudi

obravnavan isti problem, čeprav v drugačni obliki.

Zaskrbljeni občan

Zadeva tabora na Repentabru

Zahvaljujem se »rednemu obiskovalcu taborov«, ki se je s pismom v Vašem listu pozanimal, kaj je z letošnjim taborom na Repentabru, ker mi daje tako priložnost, da prek Vašega lista odgovorim tudi drugim, ki so se za to stvar zanimali.

Kot znano, je bila večina taborov Slovenske prosvete na Repentabru, nekaj pa smo jih iz različnih vzrokov imeli tudi drugod (na Opčinah, pri Sv. Ivanu ob odprtju novega doma itd.). Že nekaj let razmišljamo, kako bi to največjo našo prireditev spremenili in poživili.

Ko smo pred petindvajsetimi leti s tabori začeli, je bilo namreč podobnih slovenskih prireditev na prostem zelo malo. Ljudi so taki tabori »vlekli«, čeprav niso bili toliko združeni z raznimi kioski. Že nekaj let pa je vinskih razstav, vesellic z godbo, jedajo, pijačo in plesom toliko, da jih je vsako nedeljo po nekaj na več krajih.

»Repentabor« s takimi prireditvami ne more in tudi noče tekmovati. Zato smo letos razmišljali o novostih, kar pa je bilo vse združeno s prevelikimi stroški, tako da smo se morali letošnji prvotni zamisli odreči. Vedeti je namreč treba, da je že tak tabor, kot smo ga imeli doslej, krepko deficiten, saj je treba na Repentabor do cerkve pripeljati in znotraj prav vse, od odra in stolov do zadnjega žeblička. In vse to za eno samo predstavo — če se ploha ne vlije prav tisti popoldan.

In tako bo — kot vse kaže — letošnji tabor spet na kakem drugem kraju in ne na Repentabru. Tja se bomo čimprej spet vrnili, a verjetno ne vsako leto.

Marij Maver,
predsednik Slovenske prosvete

ZA KMETOVALCE

Po dolgih obljubah končno brezplačna zdravila za kmete

Po dolgoletnih obljubah je končno prišel deželni zakon št. 46 z dne 17. maja 1973, ki določa, da vsi aktivni kmetje in njihovi družinski člani prejmejo brezplačna zdravila.

Razumljivo, da ta ugodnost velja za tiste, ki so vpisani v kmečko bolniško blagajno. Postopek za nabavo zdravil je isti kot velja za upokojene; zdravnik izstavi recept, s katerim se v lekarni dvigne zdravila in se jih plača. Za povrnitev tega zneska je treba prineseti listek lekarnarja in na njemu pritrjen odrezek s ceno zdravil na Zvezo neposrednih obdelovalcev, ulica Roma 20, Trst, ki bo poskrbela, da dotični prejme povrnjeno, kar je plačal v lekarni. Povrnitev zneska je treba zahtevati najkasneje v 30 dneh po prejemu zdravil.

Iste ugodnosti veljajo tudi za obrtnike in trgovce, ki so zavarovani v svojih blagajnah.

Izboljšana zdravstvena oskrba za kmete

Deželni zakon št. 19 z dne 9. marca 1973 prinaša nove določbe o zdravstveni oskrbi za kmete pa tudi obrtnike in trgovce, za njihove družinske člane in upokojene. Nedavno so bila uvedena brezplačna zdravila. Sedaj pa se je zdravstvena oskrba razširila še na sledeče primere: zdravljenje s termalnimi kopelmi in z zauživanjem mineralne vode; zdravljenje izgovornih napak; nabava očal, zobnih in ortopedskih protez ter tudi materiala za terapevtsko. Nekatera zdraviljenja krije bolniška blagajna v celoti, druga pa delno. Pred zdravljenjem naj vsakdo prej poizve, kakšen je postopek za povrnitev stroškov. Pojasnila daje Zveza neposrednih obdelovalcev v Trstu, ul. Roma 20.

Za povišanje kmečkih penzij

Da bi prišlo do čimprejšnjega povišanja kmečkih penzij na raven delavskih kategorij, za katero se Zveza neposrednih obdelovalcev že dolgo let poteguje in da bi se dosegla boljša neposredna oblika zdravniške in farmacevtske oskrbe, vabimo kmečke upokojene, da se zglasijo v uradu Zveze neposrednih obdelovalcev v Trstu ulica Roma 20, kjer bodo podpisali pooblastilo, s katerim bo Zveza štela vse njihove pravice pri vseh pristojnih organih.

Upokojenici naj prinesejo s seboj pokojninsko knjižico ter zdravniški list (mod. C.D.4).

Za vsa podrobna obvestila se obrnite na Zvezo neposrednih obdelovalcev v Trstu, ulica Roma 20, v Gorici pa ulica Boccaccio 33.

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Sporod od 24. avgusta do 1. sept. 1973

Petek: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Simfonične skladbe deželnih avtorjev. 19.10 Na počitnice. 19.25 Zbori in folklor. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Vokalno instrumentalni koncert. Izvaja ga newyorški filoharmonični orkester in westminstrski zbor. 21.35 V plesnem koraku. 22.05 Zabavna glasba.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Koncertisti naše dežele. 18.00 Orkester proti orkestru. 19.10 Aleš Lokar: Tržačan v Ameriki (8) »Ameriška velemesta«. 19.20 Revija zborovskega petja. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Na počitnice. 21.05 Ritmični orkester RAI iz Milana. 21.30 Vaše popevke.

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Mladinski oder: »Oliver Twist«. Sesti in zadnji del. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 14.30 Nedeljski vestnik. 15.45 »Reševanje«. Komedija v enem dejanju. 16.25 Operetne melodije. 19.30 Kratka zgodovina italijanske popevke, 9. oddaja. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika, prazniki in obletnice, slovenske viže in popevke.

Ponedeljek: 11.35 Opoldne z vami. 14.30 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Karajan podaja Beethovna in Brahmsa. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi.

Torek: 11.35 Pratika. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Komorni koncert. 19.00 Odmevi kmečkih puntov v slovenskem pripovedništvu in pesništvu: (12) Fran Jaklič: »Peklena svoboda«. 19.20 Za najmlajše: S pravljico okrog sveta: »Zmajeva princesa«. 20.35 Carl Maria von Weber: Carostelec, opera v treh dejanjih.

Sreda: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Koncerti v sodelovanju z deželnimi glasbenimi ustanovami. 19.10 Higiiena in zdravje. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 V ljudskem tonu. 19.10 Govorimo o ekologiji. 19.25 Za najmlajše. 20.35 »Geneza«. Novela.

Petek: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Simfonične skladbe deželnih avtorjev. 19.10 Na počitnice. 19.25 Zbori in folklor. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Vokalno instrumentalni koncert. 21.40 V plesnem koraku.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Koncertisti naše dežele. 18.55 Dva orkestra, dva stila. 19.10 Aleš Lokar: Tržačan v Ameriki (9) »S prijatelji na Floridi«. 19.20 Revija zborovskega petja. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Na počitnice. 21.05 Zabavni orkester RAI iz Rima. 21.30 Vaše popevke.

★

LJUBLJANSKA TV

Sporod od 24. avgusta do 1. septembra 1973

Petek: 18.55 Doktor na pohodu, serijski film. 20.35 C. Hellman: Otroška ura. 22.10 XXI. stoletje.

Sobota: 16.30 Košarkarski turnir, prenos iz Celja. 18.15 Risanka in Čarobni gozd, italijanski barvni film. 20.30 Festival cvetja: barvna oddaja s prireditvijo v Zenevi. 21.30 Skrivnosti morja, barvni film. 22.20 Starinarja, serijski film.

Nedelja: 9.45 Pevski zbor Jadran iz Clevelanda. 10.55 Otroška matineja: Mačkon in njegov trop, Pustite jih živeti, barvna filma. 12.15 Nedeljsko popoldne: Nekaj veselih domačih; Mi smo mi; Ljudje in zemlja; Na poti po Prežihovih krajih; Za konec tedna. 16.25 Košarkarski turnir, prenos iz Ohrida. 18.05 Belo pero, ameriški film. 20.35 A. Marodič: Totalna vojna, oddaja iz cikla Nora hiša. 21.15 Tuji pevci v našem studiu Serge Lama. 22.05 Balkanske atletske igre: posnetek iz Aten.

Ponedeljek: 18.30 Pustite jih živeti, serijski barvni film. 20.30 J. Neruda: Vrtnet gospoda Ryšanka, slovaška TV igra. 21.35 Melodije za vse čase, Iz operetnega sveta.

Torek: 18.35 Pet pedi, 4. oddaja. 19.00 Pravilna prehrana, Oddaja iz cikla Osebnega. 19.20 Kajmačkalan in Mariovska planota. 20.35 L. N. Tolstoj: Vojna in mir, barvna TV nadaljevanka.

Sreda: 18.30 Mačkon in njegov trop, barvni film. 20.35 Sovražnik št. 1, francoski film.

Četrtek: 18.30 Velika nogometna cesta, športni film. 18.55 E. Brontar: Viharni vrh, serijski film. 20.25 Kam in kako na

oddih. 20.40 Četrtkovi razgledi. 21.30 E. Zola: Rudarji, dramska nadaljevanka.

Petek: Tudi to so počitnice. 18.55 Doktor na pohodu, serijski film. 20.35 Beg v verigah, ameriški film. 22.10 21. stoletje.

Sobota: 17.20 Ples orlov (Albanija), barvna oddaja. 18.00 Guliverjevo potovanje, serijski barvni film. 19.00 Svetovno prvenstvo v vaterpolu, barvni prenos. 20.30 Zlata roža Portoroža, 1. del barvne oddaje. 21.30 Skrivnosti morja, barvni film. 22.20 Starinarja, serijski film.

Skavtska pesem

Slovenski tržaški in goriški skavti in skavtinja so nedavno izdali in založili pesmarico »Slovenska pesem«, v kateri se deloma brez not razvrsti nad 180 pesmi.

Te pesmi so razdeljene v več zaglavij: skavtske pesmi, mašne pesmi, Spirituals (črnske duhovne pesmi), pesmi od vsepovsod, bans in igre ter narodne pesmi. Izbira je res velika in smotrno urejena. Vsem, ki so to izdanje pripravili in pri njem sodelovali, veljaj toplo priznanje in prisrčna zahvala! Izpolnili so neko vrzel in dali zlasti mladini v roke nekaj novega, česar je močno pogrešala.

Pesmarica »Skavtska pesem« bi morala priti do vseh naših prosvetnih združenj in organizacij; poznati bi jo morali naši zbori, mladinska društva, cerkvene ustanove, knjižnice in vsi, ki se bavijo z našo mladino. Ker je zaloga omejena, zainteresirani pohitite z nabavo! Obrnite se na vodstvo slovenskih skavtov bodisi v Trstu bodisi v Gorici. Z veseljem boste postreženi, seveda, dokler je pesmarica še v zalogi.

OBVESTILA

Duhovne vaje za slovenske duhovnike bodo v domu Beatitudini v Trstu od ponedeljka 3. septembra (začetek ob 9. uri dopoldne) do srede 5. septembra zvečer.

Alojzijevišče. Novi in bivši gojenci naj se za prihodnje šolsko leto vpišejo v zavodu do 15. septembra. Tam dobijo tudi vsa morebitna pojasnila.

Romanje na Barbano bo kot vsako leto prihodnji mesec in sicer v ponedeljek 17. septembra. Na Barbani bo ob 10.30 skupna sv. maša za vse romarje in popoldne ob 3. uri blagoslov.

Romanje na Brezje. Slovenska duhovnija v Gorici pripravlja romanje na Brezje in Bled v nedeljo dne 30. septembra. Prijavite se na upravi Katoliškega glasa do 10. septembra.

Marijina družba iz ulice Risorta v Trstu pripravlja romanje v Rim. Romanje bo od torka 18. do sobote 22. septembra. Vožnja z vlakom, stanovanje in hrana v Sloveniku. Stroški znašajo 39.000 lir. Vpisovanje je pri msgr. dr. Prešernu v Trstu, tel. 34019 ali 793451. Čas za vpis je samo do konca meseca avgusta.

DAROVİ

Za Katoliški dom: U. Z. 3.000; N. N. 8.000; Mar. družba 10.000; N. N. 2.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; A. in V. Bratina 50.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: družina Viatori namesto cvetja na grob pok. Giovannija Mattirola 10.000; N. N. v blag spomin na pok. msgr. Alojzija Novak 50.000 lir.

Za duhovnijo sv. Ivana v Gorici: N. N. 25.000; N. N. 10.000 lir.

Za cerkev v Steverjanu: namesto cvetja na grob pok. sestre Dionizije Komjanc daruje Drago Komjanc 25.000; namesto cvetja na grob pok. Francke Pintar pa Društvo neposrednih obdelovalcev zemlje občine Steverjan 5.000 lir.

Namesto cvetja na grob pok. Stanka Visintin daruje pevski zbor Rupa-Peč za Zavod sv. Družine v Gorici 5.000 lir.

V spomin na pok. Stanka Visintin daruje N. N. iz Gorice po 25.000 lir za Zavod sv. Družine, Alojzijevišče, moški zbor »Mirko Filej« in mešani zbor »Lojze Brautu«.

Za misijonarja Ernesta Saksida v Braziliji: N. N., Sv. Ivan, Trst 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: Trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Mošnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Novi provincial slovenskih lazaristov

Za novega provinciala jugoslovanske Misijonske družbe ali lazaristov je bil izvoljen dr. Franc Rodé, profesor na teološki fakulteti v Ljubljani. Dr. Rodé je bil pred kratkim imenovan tudi za konzultorja pri rimskem Tajništvu za nevernike. Čestitamo in želimo vse dobro!

Piknik v korist Zavoda sv. Družine

V nedeljo 5. avgusta je bil na slovenskem letovišču pri Boltonu v Torontu, Kanada piknik, čigar čisti izkupiček je šel v korist Zavoda sv. Družine v Gorici.

Piknik je zelo dobro uspel. Za pester program je poskrbel ansambel »Bled«, z domačo postrežbo so sodelovale pridne slovenske gospodinje, v odboru za prireditve pa so pomagali Stane Šuligoj, Stane Kranjc, Stane Batič in Anton Hribar, poleg njih pa še lazaristovska brata Ciril Hribar in Tine Batič. Na sporedu je bil tudi bogat srečolov.

Rezultat piknika je bilo 668 kanadskih dolarjev (okrog 400.000 lir), ki so bili že odposlani vodstvu zavoda v Gorici.

Ob pikniku so še posebej darovali za isti zavod sledeči (kar je vključeno v skupni znesek): po 10 dolarjev: J. Srebot, brat Ciril Hribar, K. Kramar, M. Ferkulj in N. N.; po 5 dolarjev: L. Likon, B. Potočnik, M. Koščak, L. Babič, J. Lenarčič, F. Kočevar, J. Muhič in V. Skale; 4 dolarjev: J. Kirn; po 2 dolarja: J. Smrdelj, L. Ponikvar, J. Cvetko.

Naj omenimo še, da so v teku priprave za banket v pomoč Zavodu sv. Družine, ki bo v nedeljo 30. septembra v cerkveni dvorani slovenske župnije Marije Brezmadežne s čudodelno svetinjo v Torontu, torej isti dan, ko bo v Gorici slovesno odprto poslopje novega zavoda.

Požrtvovalnim rojakom iz daljne Kanade izrekamo toplo priznanje in zahvalo za vložen trud v pomoči novemu zavodu, vse Slovence v zamejstvu in zdomstvu pa vabimo, da njih vzgled posnemajo, saj gre za odlično slovensko in versko ustanovo v korist naše mladine na Goriškem.

Slovenski izseljenci v Buenos Airesu zgradili novo cerkev

V Buenos Airesu v Argentini so Slovenci zgradili novo cerkev. Pismo iz Argentine pravi, da sicer še ni vse dokončano, a toliko že, da se v cerkvi lahko vrši služba božja.

Cerkev ima obliko pahljače, ki se steka proti oltarju, za katerim je križ s Kristusom v naravni velikosti, delo kiparja Ivana Bukovca. Na desni strani križa je podoba Brezjanske Marije, kateri bo cerkev posvečena. V cerkvi je prostora za 400 ljudi. Ni še znano, kdaj bo cerkev slovesno blagoslovljena.

Veseli smo, da je zopet zraslo novo središče, kjer se bodo slovenski ljudje zbirali okoli Gospodovega oltarja.

Novi reški nadškof

Dr. Viktor Burič, nadškof na Reki in Senju, je sv. očeta prosil, naj ga zaradi slabega zdravja razreši skrbi za škofijo. Sv. oče je za apostolskega administratorja reško senjske nadškofije imenoval reškega pomožnega nadškofa Josipa Pavličiča.

Josip Pavličič ima 59 let, je doma iz Starega Pazina v Istri, duhovnik je od leta 1938. V škofa je bil posvečen že leta 1952, a je kot pomožni škof več let upravljal župnijo Ogulin in nato Gospić. Želimo mu vse dobro!